

Nechemiah 9

1. Outline

- 9:1-3 A National Fast Day
 9:4-11 Prayer, Part 1: The Good Old Days
 9:12-21 Prayer, Part 2: The Wilderness: Divine Benevolence, Human Sin
 9:22-31 Prayer, Part 3: Israel: Divine Benevolence, Human Sin
 9:32-37 Prayer, Part 4: The Current Situation

2. Talmud Yerushalmi, Avodah Zarah 1:1

[משנה] רבי ישמעאל אומר שלשה לפניו ושלשה לאחריהן אסור...
 [גמרא] חברייא אמרי טעמא דרבי ישמעאל משום בריה דמועדא. אמר רבי בא כיון שהוא יודע שאסור לך לישא וליתן עמו, הוא ממעט בשמחת אידו... א"ר יודן קרייא מסייע למה דאמרי חברייא [נחמיה ט א] "וביום עשרים וארבעה לחודש השביעי נאספו בני ישראל בצום ובכי ובשקים ואדמה עליהם." ולמה לא אמר בעשרים ושלשה? משום בריה דמועדא.

[Mishnah] Rabbi Yishmael said: We may not [do business with them] during the three days preceding and following [their holidays].

[Gemara] The sages said: Rabbi Yishmael's reason is the meal of the festival. Rabbi Ba said: Since he knows you may not engage in commerce with him, he reduces the joy of his celebration... Rabbi Yudin said: Nechemiah 9:1 supports the sages; why did it not say "on the twenty-third"? Because of the meal of the festival.

3. Malbim to Nechemiah 9:2

דאחר שפרשו מהם בעת עליית עזרא נכשלו בזה אח"כ שנית, ולהמפרש שמעשה זה היה בעת עליית זרובבל הופרץ הדבר עד שתקנה עזרא:
 For after they separated from them when Ezra ascended, stumbled in this again, a second time. And according to those who explain that this story happened in Zerubavel's ascent, the practice spread until Ezra mended it.

4. Talmud, Taanit 12b-13a

היכי עבדי? אמר אביי מצפרא עד פלגא דיומא מעיינינן במילי דמתא, מכאן ואילך רבעא דיומא קרינן בספרא ואפטרותא, מכאן ואילך בעינן רחמי, שנאמר (נחמי' ט:ג) "ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת ד' אלקיהם רבעית היום, ורבעית מתודים ומשתחוים לד' אלקיהם." איפוך אנא? לא סלקא דעתך, דכתיב "ואלי יאספו כל חרד בדברי אלקי ישראל על מעל הגולה וגו'" וכתוב "ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ואפרשה כפי אל ד'."

How do they do it? Abbaye said: From morning until midday they examine communal affairs. From then on, for one-quarter of the day they read the Torah and Haftorah, and from then on they ask for mercy, as in Nechemiah 9:3, "And they stood at their post and they read the Torah of Hashem their Gd for one-quarter of the day, and for one-quarter they admitted [guilt] and bowed before Hashem their Gd." But should we reverse [and do that in the morning]? Don't think that – see Ezra 9:4-5.

5. Talmud, Megilah 30b-31a

בתעניות ברכות וקללות.
 רש"י: ד"אם בחקותי", להודיע שעל עסקי החטא באה פורענות לעולם, ויחזרו בתשובה וינצלו מצרה שהן מתענין עליה.
 On fasts, [they read from] the blessings and curses.

6. Rabbi Vidal of Toulouse, Maggid Mishneh, Laws of Fasts 1:17

ואין אנו נוהגין לא כסדר שאמרו חכמים ולא לקרות אחר חצי היום ולא לקרות מה שנהגו הם. ומדברי קצת הגאונים נראה שאף הם היו נוהגין כמנהגנו ואיני יודע טעם לשינוי מנהג חכמים ז"ל:

And we do not practice the ritual presented by the sages, not to read [the Torah] after midday and not to read what they read. And from the words of some of the Gaonim it appears that even they practiced as we do, and I don't know why the practice of the sages was changed.

7. R' Dov Zakheim, Nehemiah: Statesman and Sage, pg. 162

Neither Nehemiah's name nor Ezra's is mentioned in connection with this special day of fasting... There was no need to mention Ezra. He had just led all the rituals of the preceding week; naturally, it was to be expected that he would continue to do so. Moreover, the ceremony centered around the bane of Ezra's original mission, namely, the epidemic of intermarriage that plagued the community.

8. Ibn Ezra to Nechemiah 9:4

ויקם על מעלה הלויים - שם דבר סמוך והטעם מנהגם להתפלל לשם:

"And he stood on *maaleih haleviyim*" – [*Maaleih*] is a noun, linked with the next word. This is because they normally prayed there.

9. Rabbi Samson Raphael Hirsch, Horeb 618

'Hitpallel', from which 'תפלה' is derived, originally meant to deliver an opinion about oneself, to judge oneself... Thus it denotes to step out of active life in order to attempt to gain a true judgment about oneself, that is, about one's ego, about one's relationship to G-d and the world, and of G-d and the world to oneself.

10. Talmud, Megilah 17b

שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה. אמר רבי יוחנן ואמרי לה במתניתא תנא: מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר.

Shimon haPekuli arranged eighteen blessings before Rabban Gamliel in Yavneh. Rabbi Yochanan said, or it was taught in a *braita*: 120 sages, including several prophets, set the structure of the eighteen blessings.

11. Rambam, Mishneh Torah, Laws of Prayer 1:4

כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנצר הרשע נתערבו בפרס ויון ושאר האומות ונולדו להם בנים בארצות הגוים ואותן הבנים נתבלבלו שפתם והיתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות הרבה וכיון שהיה מדבר אינו יכול לדבר כל צורכו בלשון אחת אלא בשיבוש שנאמר "ובניהם חצי מדבר אשדודית וגו'"... וכיון שראה עזרא ובית דינו כך עמדו ותקנו להם שמנה עשרה ברכות על הסדר, שלש ראשונות שבה לד' ושלש אחרונות הודיה, ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים שהן כמו אבות לכל הפצי איש ואיש ולצרכי הציבור כולן, כדי שיהיו ערוכות בפי הכל וילמדו אותן ותהיה תפלת אלו העלגים תפלה שלימה כתפלת בעלי הלשון הצחה..

When the Jews were exiled among the nations during the time of evil Nevuchadnezzar, they mixed among the Persians, Greeks and other societies. Their children were born in the lands of the nations, and their languages were confused, the language of each a mixture of many languages. When one would speak, he could not recite all he needed to say in one tongue, but in a mixture of tongues... When Ezra and his court observed this, they enacted eighteen structured blessings. The three initial blessings praise G-d, and the three closing blessings are of thanks. The intermediate blessings contain requests for all needs, as central blessings meant to include all individual and communal needs. This way, the prayers would be structured in the mouths of each person, and each person would learn the prayers, and so the prayers of these poor speakers would be complete, like the prayers of people whose command of the language is pure...

12. Talmud, Berachot 63a

ומנין שאין עונין 'אמן' במקדש? שנאמר "קומו ברכו את ד' אלקיכם מן העולם עד העולם..."

How do we know that they do not respond 'Amen' in the Temple? As in Nechemiah 9:5.

13. R' Dov Zakheim, Nehemiah: Statesman and Sage, pg. 166

Complementing and reinforcing the message of historical continuity – and therefore of national memory – are many other passages in the prayer that are reminiscent of phrases appearing in the Pentateuch, the Psalms, and elsewhere in the Scripture.

14. Seder Rav Amram Gaon for Shacharit shel Shabbat

הללוקה הללי נפשי וגו'. עד "כל הנשמה תהלל קה הללוקה." "ברוך ד' לעולם אמן ואמן כו' עד "כל הארץ אמן ואמן." "ויברך דוד את ד' וגו'" עד "ומהללים לשם תפארתך" "ויברכו שם כבודך". ועומד שליח צבור ואומר: נשמת כל חי תברך...